

Француски филозоф Жилијен Бенда је у књизи Издаја интелектуалаца (*La trahison des clercs*, 1927) изнео тезу да је интелектуални потенцијал западног друштва доведен у питање јер су интелектуалци почели да се острашћено баве политиком, па су своја политичка уверења пренели у своју академску или шире гледано интелектуалну праксу.

Бенда под "интелектуалцима" (*clercs*) сматра све оне чије основно занимање није практичне природе (земљорадник, фабрички радник, занатлија па и банкар) већ који испуњење траже бавећи се или уметношћу, или науком или метафизичком спекулацијом.

Интелектуалци су тада дакле, примећује Бенда, престали да се баве стварношћу, то јест оним каква стварност "јесте" већ су почели да залазе у област идеологије и политике која нам на уво шапуће милозвучне риме о томе каква стварност "треба да буде" – уколико дотични политичар и његова партија дођу на власт, наравно.

Сетимо се само једанаесте тезе о Фојербаху (Карл Маркс, 1845) која нам каже да није ствар у томе да се живот опише како то филозофи раде већ да се живот промени, што је наравно плод политичке па и револуционарне делатности. Осамдесет година после Маркса дакле, како видимо код Бенде, постулати Марксове доктрине су постали видљиви и у академској пракси.

"Воук" фашизам и интелектуална елита

Пише: Небојша Радић
субота, 16 март 2024 09:10

Мистична је дефиниција не самог изјављивања, него и његова криза због одабраних говора изјављивача

"Воук" фашизам и интелектуална елита

Пише: Небојша Радић
субота, 16 март 2024 09:10

"Воук" фашизам и интелектуална елита

Пише: Небојша Радић
субота, 16 март 2024 09:10

